

Zeszyt Gogoliński nr2

Gogolin 2013

Zeszyt Gogoliński Nr2

Spis treści

1. Wstęp	2
2. J. Lipka – <i>Rodzinną ma ziemię</i>	3
3. J. Lipka - <i>Powitanie</i>	4
4. T. Smolińska – <i>Zarys monograficzny Opolskiego Święta Pieśni Ludowej</i>	5
5. Święto pieśni ludowej	14
6. <i>O święta pieśni gminna...</i>	15
7. Wystawa fotograficzna	22
8. Rekordowo na ludowo	23
9. Zespół Pieśni i Tańca <i>Krynica</i> w Gogolinie	25
10. Artyści ze Lwowa dla Gogolina	26
11. Spotkanie Karolów i Karolin	27
12. Program uroczystości otwarcia Gminnego Centrum Kultury im. J. Lipki w Gogolinie ...	29
13. Karolinka w stroju ludowym	31
14. Prezydent RP w Kamieniu Śl.	32
15. Zielone Serce bije w Kamieniu Śląskim	34
16. Integracja w <i>Zielonym Sercu Gminy Gogolin</i>	35
17. 15 lat realizacji Programu Odnowa Wsi w Gminie Gogolin. Konferencja jubileuszowa ...	36
18. Gmina Gogolin w konkursie o <i>Europejską Nagrodę Odnowy Wsi</i>	38
19. Partnerskie porozumienie	39
20. B. Ciupa Krewska - <i>Gogolin</i>	40

Szanowni Czytelnicy,

tematem przewodnim kolejnego Zeszytu Gogolińskiego jest Opolskie Święto Pieśni Ludowej organizowane od 1979 r. w Gogolinie. Władze samorządowe gminy oraz dyrekcja Gminnego Ośrodka Kultury przykładają wielkie znaczenie do tej inicjatywy, wszak pomnik Karolinki i Karlika zobowiązuje! Święto organizuje się w cyklu dwuletnim, kolejna jego edycja miała miejsce w maju bieżącego roku. Artyści pielęgnujący bogatą spuściznę muzyczną Śląska Opolskiego spotkali się już na XVIII Opolskim Święcie Pieśni Ludowej! Z inicjatywy burmistrza Joachima Wojtali zaprasza się również na muzyczne święto zespoły ludowe z miast partnerskich. Jest więc okazja poznać twórczość artystów z Czech, Słowacji, Ukrainy, z Zamojszczyzny i Ziemi Żywieckiej oraz Bawarii. Kontakty muzyczne są żywe, sukcesywnie umacniane poprzez wspólne warsztaty i koncerty. Obecna aktywność kulturalna nie byłaby jednak możliwa bez fundamentu zbudowanego dzięki działalności miłośników i propagatorów śląskiej pieśni ludowej. Byli to zarówno profesjonalni badacze i muzycy, jak też zwyczajni ludzie dla których pieśń była integralną częścią życia duchowego. Spośród wielu należy przywołać Szymona Koszyka, Franciszka Adamca, prof. Franciszka Marka, Tadeusza Soroczyńskiego, Jana Malinowskiego, Jerzego Maciąłka oraz Jerzego Lipkę z Obrowca, który wraz z siostrami pielęgnował lokalne dziedzictwo muzyczne. Bardzo cenne pozostaje dziedzictwo naukowe dr. Piotra Świerca, który osiadłszy w Gogolinie przyczynił się wydatnie do umiejscowienia Święta Pieśni właśnie tutaj. Mieszkańcy Gogolina posiadając tak znaczący i oryginalny pomnik nie pozostają obojętni wobec wszelkich inicjatyw mających na celu propagowanie pieśni ludowej. W dniu 28 maja br. mieszkańcy zebrali się pod pomnikiem w celu ustanowienia rekordu we wspólnym śpiewaniu „Karolinki”. Aż 468 głosów wzbilo się w powietrze, aby zaśpiewać tę słynną pieśń, która jak niewidzialna nić łączy pokolenia...

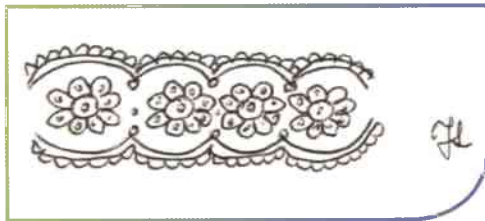
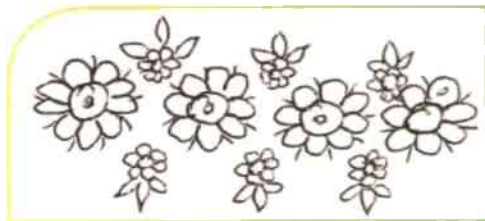
***Burmistrz Gogolina
Joachim Wojtala***

Rodzinna ma ziemio

Rodzinna ma ziemio !
Śląska ma ziemio, tak ukochana,
Ziemio przez Boga jak matka mi dana,
Ziemio, gdzie moja kotyska stała,
Ziemio, któraś mi wszystko dała.
Ziemio świętej Anny i ziemio Odry,
Ziemio dla której Bóg jest wielce szczodry,
Ziemio modlitwy, węgla i chleba,
Ziemio przedśionku rajskiego nieba.
Ziemio wielkich i skromnych ludzi,
Ziemio, która szacunek budzi,
Ziemio tęczę bogatą swego folkloru,
Ziemio skromności, prawdy, honoru.
Ziemio wygnańców i wielu tułaczy,
Która nam tyle co matka znaczy,
Ziemio Starzyków – bądź ziemią wnuka,
Niechaj po świecie innej nie szuka.
Nigdy się Ciebie nie wstydzilem,
Nigdy Cię Matko też nie zdradziłem,
Gdy mi wybije ostatnia godzina,
Utul mnie w sobie jak swego syna.
A drzewa niechaj błogi cień dają,
Zaś ptaszki po śląsku niechaj ćwierkają,
A ja z innymi co też Cię kochali,
Będziemy błogo w Tobie spali!

Jerzy Lipka 1992

Powitanie

*Pieknie wos tu witom, przemili goście, zacni ludkowie,
a toż suchejcie, co wom stary Kłyta powie.
Gogolin zaś z uciechy postur muje,
na nasze święto każdy se raduje.
W tej naszej Gminie wszystko na „druciku”,
bo Burmistrz trzyma wdyczny fest „ranka” na knefliku,
u nos se spiewoł, że aż trzeszczy dusza,
o Karolince przeca śpiewać musza.
Pieknie se wszyscy dokupy zebrali,
by nasze święto pieknie pamiętali,
a Ty Burmistrzu dziękuj Pon Boczkowi,
że takie drygi doł temu ludkowi.
Kiedy Pon Boczek mapa namalował,
ten nasz Gogolin na niej nacychował.
W tym mieście „banda” śpiewać i rajcować
i tukej „banda” skołkać i pracować.
Moj Gogolinie, serce mi radujesz,
na twoje święto, mile nos przyjmujesz.
Tu Karolinka z Karlikiem se pszają,
nawet swoj pomnik w śródku miasta mają,
tu jest wesoło jak nigdzi na świecie,
my se nie domy, choć też nie raz, cosik gniecie.
Toż se podskoczcie, kuflem se podprzyjcie,
jak se radzemy, nigdy nie zapomnijcie,
bo „dzie” se spiewoł, dobrzy są ludkowie,
stare przysłowie, o tym mądrze powie.
Toż pyrsk ludkowie, dobrze posturmujcie,
w tym Gogolinie, radość życia czujcie.
Coż by Gogolin, był bez tej radości,
niech ta wesołość w sercach naszych gości.
Jak długo w gminie o stary zwyczaj dbają,
przepiękne święto mile spominki mają,
ale by wszystko, razem dobrze grało
potrzeba ludzi „z ikrą” i to też niemało,
wszystko to razem tukej we znejdziecie,
Tu jest najfajni na tym Bożem świecie!*

Tekst autorstwa Jerzego Lipki wygłoszony w dniu inauguracji IX Opolskiego Święta Pieśni Ludowej w Gogolinie - 14.06.1995 r.

Zarys monograficzny „Opolskiego Święta Pieśni Ludowej”

Uwagi wprowadzające

Okazja, jaką jest nasze spotkanie, otwierające projekt „Dokąd idziesz, Karolinko?” i towarzysząca mu konferencja pt. „Zakochani w śląskiej kulturze” (realizowane w ramach grantu Fundacji „Aktywni w regionie”), zachęca do refleksji nad miejscem kultury śląskiej, a więc dziedzictwem kulturowym rodzimych mieszkańców Górnego Śląska we współczesnej rzeczywistości społeczno-kulturowej, gospodarczej i politycznej. Jest to rzeczywistość, w której świat maleje do wymiarów „globalnej wioski”, a „karierę robią” hasła „integracji, wzajemnego zbliżenia, współpracy”, gdy nie tylko małe wspólnoty lokalne, ale i regionalne cechuje wyraźna „walka” między zjawiskami typowymi dla tradycyjnej kultury chłopskiej a ekspansywnymi elementami nowego urbanistycznego wzoru kultury. Jak można zauważyć, w wielu środowiskach od kilku lat obserwujemy niespotykane dotąd ożywienie zróżnicowanych form kultury regionalnej i amatorskiego uczestnictwa w kulturze lokalnych społeczności w ramach bardzo popularnego w woj. opolskim Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich. Badacze natomiast coraz częściej piszą o zmierzchu kultury ludowej, a coraz popularniejszym terminem-„kluczem” staje się określenie „kultura typu ludowego”.

Zanim przejdę do szczegółowej problematyki, kilka uwag gwoili jasności wywodu. Z wyróżnianych we współczesnej kulturze symbolicznej trzech rodzajów zjawisk: **folkloru tradycyjnego** (o wyraźnej tendencji zanikowej, postrzeganego jako historyczna już kategoria kultury ludowej), **spontanicznego folkloru współczesnego** (czyli przejawu twórczej aktywności wybranych grup społecznych, środowiskowych, tu zaliczamy również żywiołowo funkcjonujący folklor interspółeczny, także e-folklor w kulturze digitalnej), interesować mnie tu będzie **folklorizm**, czyli folklor rekonstruowany, stylizowany, określany też folklorem widowiskowym (scenicznym). I choć współcześnie „brak jest empirycznego odpowiednika dla modelu chłopska kultura tradycyjna”, owe stylizowane prezentacje kultury regionalnej na scenie ciągle „bronią się” jako archaiczny (ale i artystycznie opracowany) monolit kulturowy wobec przemian społeczno-gospodarczych, politycznych, cywilizacyjnych, powstawania nowych subkultur etc. Upowszechniają one nadal tradycyjne zjawiska kulturowe (głównie jednak odwołując się do folkloru stylizowanego), ale popularyzują również i te formy, które wcale nierzadko charakterystyczne są dla kultury masowej.

Trzeba przyznać, że folklorizm wśród znawców przedmiotu budzi wiele emocji, zyskując zróżnicowane oceny. Popularyzacja folklorizmu w kategoriach kultury narodowej drażni wielu badaczy, którzy uważają, że ogranicza on i neguje wariantowość, prowadząc do form modelowych i szablonów, tłumi aktywność, izolując publiczność od wykonawców, jest jedynie dekoratywną i jednostronną teatralizacją itd. Akademickie środowiska traktując folklorizm w kategoriach kultury masowej, zinstytucjonalizowanej, ideologizowanej, proponowanej masowemu odbiorcy w formie spreparowanej po opracowaniu definicji operacyjnej porzuciły go, by użyć metafory, jak niechciane dziecko

¹. Popularyzacja folkloryzmu w latach 70. i 80. XX wieku w kategoriach kultury narodowej drażniła wielu badaczy, a wytoczony wówczas osobliwy proces oskarżonemu pn. folkloryzm obciążał go siedmioma grzechami głównymi (ogranicza i neguje wariantowość, prowadząc do form modelowych i szablonów, tłumi aktywność, bowiem izoluje publiczność od wykonawców, jest dekoratywną i jednostronną teatralizacją itd.)². Pisano zatem o folkloryzmie jako o „dobrym” i „złym”, „poprawnym i niepoprawnym”³, o folklorze stylizowanym jako formie aktywności kulturalnej sterowanej i programowanej⁴, folklorze widowiskowym, aranżowanym⁵, funkcjonującym jako cytat⁶, jako stereotyp dawnej chłopskiej ludowości⁷, stereotyp folkloru kształtujący zaledwie pewne wyobrażenia o tradycyjnej chłopskiej kulturze symbolicznej⁸, jako styl kultury⁹, jako instytucjonalny przejaw kultury prezentacyjnej¹⁰.

Z pewnością **w opozycji kultura masowa – kultura ludowa** należy upatrywać podłoża dla toczącej się od wielu już lat dyskusji nad miejscem tradycyjnej kultury w przyszłości. W tym kontekście trudno zżymać się na tych wszystkich, którzy piszą o przekleństwie kultury ludowej i jej zmierzchu, z dystansem i niepokojem piszą o „wielbicielach folkloru” oraz autorytarnie zadecydowali o jej śmierci. Dodam jeszcze, że współcześnie w potocznej świadomości Polaków coraz częściej zaczyna funkcjonować stereotypowy i negatywny obraz folkloru, a w publicystyce i polityce termin „folklor” stał się po prostu synonimem czegoś niepoważnego i prymitywnego.

Uważam, że to nasze spotkanie w Gogolinie pod jednoznacznie brzmiącym hasłem „Zakochani w śląskiej kulturze” ma dowieść i dowodzi, że o tradycyjnej i współczesnej śląskiej kulturze ludowej można rozmawiać w kategoriach specyficznych związków emocjonalnych, eksponując dbałość niebylejaką o kondycję kulturową Śląska Opolskiego i staranną pielęgnację dziedzictwa kulturowego, których cel jest podstawowy: uświadamianie mieszkańcom wartości tzw. „małej ojczyzny”. W tym kontekście badacz kultury, interesujący się współczesnym pejzażem kulturowym „małej ojczyzny” Ślązaków, nie może nie zauważyć aktywności animatorów i ożywienia uczestnictwa w kulturze społeczności lokalnych.

Tym razem proponuję próbę oglądu kultury śląskiej z jednej li perspektywy, tzn. na poziomie jednej wybranej formy świętowania, jaką jest „Opolskie Święto Pieśni Ludowej”, od początku bezpośrednio związane z Gogolinem ...

Dziś już wiadomo, że popularyzacja folkloru w formie przeglądu zespołów śpiewaczych, tanecznych, chórów, orkiestr, kapel podwórkowych, także solistów, zainicjowana w 1979 roku w Gogolinie, zdała egzamin na ocenę bardzo dobrą. O tym, że ta forma uroczystej promocji pieśni ludowej została spontanicznie zaakceptowana przez odbiorców i członków zespołów amatorskich, jednoznacznie świadczą nie tylko pełne uznania oceny uczestników, typu: „piękne święto pieśni ludowej”, „przepiękne święto pieśni ludu śląskiego”, publiczne wyznania, że „na to święto czeka się”, że w Gogolinie „uwiodła nas pieśniczka ludowa”, ale i postrzeganie w tym kontekście Gogolina jako „miasta niezwy-

1. M. Waliński pisał o folkloryzmie jako o dziecku zrodzonym z konkubinatu kultury masowej i folkloru, tenże, *Folklor i folklorystyka. Uwagi na marginesie definicji*, „Literatura Ludowa” 1977, nr 4-5, s. 24.

2. Zob.: O. Sirovatka (uczestnik dyskusji), *Lubelska rozmowa o folkloryzmie*, „Literatura Ludowa” 1987, nr 4/6, s. 79-81.

3. Zob.: R. Sulima, *Słowo i etos. Szkice o kulturze*, Kraków 1992, s. 190.

4. Zob.: M. Waliński (uczestnik dyskusji), *Lubelska rozmowa ...*, s. 90.

5. Zob.: J. Burszta, *Kultura ludowa - kultura narodowa. Szkice i rozprawy*, Warszawa 1974, s. 315 i nast.; tenże, *Chłopskie źródła kultury*, Warszawa 1985, s. 298 i nast.

6. Zob.: R. Sulima, *Słowo i etos*, s. 183, tenże, *Literatura a dialog ...*, s. 70; I. Bukraba, *Kultura ludowa na co dzień*, Warszawa 1990, s. 167.

7. Zob.: M. Waliński (uczestnik dyskusji), *Lubelska rozmowa ...*, s. 91.

8. Tenże, *Folklor i folklorystyka ...*, s. 24.

9. Zob.: Sulima, *Słowo i etos...*, s. 181 i nast.

10. Tamże.

kłego", jako „stolicy pieśni ludowej”, w którym pomnik Karolinki i Karlika jest „symbolem pieśniczeki śląskiej”. W kategorii emocjonalnych związków z własnym dziedzictwem kulturowym należy interpretować zarejestrowane wypowiedzi uczestników o tym, że „te pieśniczki to całe życie nasze”. Podobny charakter mają wypowiedzi przedstawicieli organizatorów i władz administracyjnych, gdy podkreślają: „jesteśmy dumni, że właśnie w Gogolinie odbywa się co dwa lata” święto pieśni, uznając, że „nic tak nie koi serca, jak muzyka i śpiew”.

1. Wokół genezy „Opolskiego Święta Pieśni Ludowej”

Opolskie Święto Pieśni Ludowej – jak przyznają jego wieloletni organizatorzy: najpierw Opolskie Towarzystwo Kulturalno-Oświatowe i władze miejsko-gminne Gogolina, a aktualnie (od 1991 r.) Urząd Miejski w Gogolinie – „stanowi okazję do zaprezentowania dorobku amatorskich zespołów folklorystycznych, pielęgnujących i upowszechniających folklor regionu opolskiego, tak różnorodny, jak ludzie tej ziemi”. Warto tu przypomnieć dyskusje organizatorów na kształtem ideowym tego „przyjacielskiego spotkania” zespołów, które pierwotnie miało nazwę „Święto Opolskiej Pieśni Ludowej”. Po 2-letnich doświadczeniach zmiana na „Opolskie Święto...” nie była li tylko stylistyczną korektą, ale uwzględniła powojenne zróżnicowanie kulturowe mieszkańców Śląska Opolskiego. Organizatorzy, szanując pochodzenie etniczne ludności miejscowej i napływowej, w zmodyfikowanej nazwie deklarowali potrzebę tolerancji etnicznej. Stąd też w kolejnym regulaminie akcentowano ową odmienność kulturową, pisząc: „Do udziału zapraszamy zespoły kontynuujące tradycje kulturowe o różnym rodowodzie i te rodzime, i te przywiezione z różnych stron”. Oceniając proces przemian tradycyjnej kultury na Górnym Śląsku w dobie współczesnych intensywnych przeobrażeń społeczno-gospodarczych i politycznych, ekspansywnych wpływów kultury masowej, nie sposób nie wspomnieć tu o skutkach ruchów migracyjnych ludności po drugiej wojnie światowej. Napływ ludności na Górny Śląsk w ramach akcji osadniczej, który rozpoczął się już w lutym 1945 roku, spowodował, że obok ludności rodzimej zamieszkali tu repatrianci z regionów wschodnich przyłączonych do Związku Radzieckiego, reemigranci z wielu krajów europejskich oraz osadnicy z Polski centralnej i południowej. Efektem tej masowej migracji było zetknięcie się wzorów kulturowych poszczególnych grup etnicznych i skomplikowany, do dziś nie zakończony, proces integracji. Miał on bowiem i nadal ma poważny wpływ na tradycję kulturową ludności rodzimej i napływowej.

Trzeba przyznać, że choć podstawowa idea tej uroczystości pozostała ta sama, to modyfikowano w kolejnych latach kryteria oceny występujących zespołów, które preferują: zgodność repertuaru z celem konkursu, opracowanie utworów, intonacja, rytm, tempo, dynamika, ogólny wyraz artystyczny. Zmieniał się również czas prezentacji poszczególnych zespołów (od 10 do 25 minut).

Inauguracja tego folklorystycznego konkursu, któremu patronował Wojewoda Opolski, miała miejsce **30 września 1979 roku w Gogolinie**, późniejsze eliminacje, nad którymi honorowy patronat po reformie administracyjnej przejął Marszałek Województwa Opolskiego, odbywały się przeważnie w maju lub w czerwcu, a skalę emocji nie tylko merytorycznych, ale i klimatycznych np. w 2007 roku zarejestrowali sprawozdawcy, oceniając „muzyczne szaleństwa w czasie dwóch gorących dni”. Inicjatorami tego kulturalnego przedsięwzięcia, najstarszego w regionie, organizowanego cyklicznie (co 2 lata), były dwa zastępowe dla kultury ludowej towarzystwa: Opolskie Towarzystwo Kulturalno-Oświatowe i Polskie Towarzystwo Ludoznawcze (Oddział Opolski). Wypada z tej okazji

eksponować dwa ważne nazwiska: dra Piotra Świerca, muzykologa, który upatrzył sobie wówczas Gogolin jako miejsce planowanego przeglądu zespołów folklorystycznych, czyli miasto, w którym postawiono pomnik Karolinie i Karlikowi, bohaterom znanej śląskiej pieśni ludowej, oraz Szymona Koszyka, inicjatora tegoż pomnika, wzniesionego 28 maja 1967 roku, dodajmy tu: jest to zarazem data uzyskania przez Gogolin praw miejskich. Listę pomysłodawców gogolińskiej imprezy kulturalnej trzeba koniecznie uzupełnić o nazwiska: Jana Malinowskiego, ówczesnego dyrektora Szkoły Muzycznej w Opolu, Franciszka Adamca, ówczesnego prezesa OTK-O, Tadeusza Soroczyńskiego, ówczesnego sekretarza OTK-O, później wieloletniego dyrektora Wydziału Kultury i Sportu Urzędu Wojewódzkiego, Jerzego Maciłka, pracownika tegoż wydziału.

2. Próba charakterystyki przeglądu zespołów w Gogolinie

W Gogolinie pierwsze konkursy odbywały się w Urzędzie Miasta, w Klubie Fabrycznym w Górażdżach, także przed pomnikiem Karolinki i Karlika, później prezentacje przeniesiono do amfiteatru (który z czasem rozbudowano) i wielkiego namiotu na stadionie miejskim. W wyniku wieloletniej obserwacji zróżnicowanych przejawów aktywności ruchu amatorskiego na scenie, można uznać, że działającym na Śląsku Opolskim grupom tanecznym, wokalnemu, muzycznym, stworzono w Gogolinie laboratoryjne wręcz warunki dla popularyzacji pielęgowanego dotychczas jedynie w lokalnych środowiskach repertuaru pieśniowego. Organizatorzy, czyli zespół bardzo sprawnych organizacyjnie animatorów i pracowników nie tylko działu kultury Urzędu Miasta i Gminy, dziś Urzędu Miejskiego, na czele z burmistrzami: wcześniej Norbertem Urbańcem i aktualnie sprawującym tę funkcję Joachimem Wojtalą, tudzież z przewodniczącym Rady Miejskiej w Gogolinie, od wielu lat pokazują, jak należy dbać o kulturę regionalną, w jaki sposób promować ją, aby zespoły chciały przyjechać do Gogolina, a widzowie przyjść na atrakcyjne widowisko, jak pozyskać imponującą liczbę darczyńców, jak zachęcić lokalnych przedsiębiorców, aby w dzień wolny od pracy zechcieli swoje towary sprzedawać podczas trwania konkursu. Uczestnicy konkursu, także jurorzy, wielokrotnie eksponowali „wspaniałą organizację koncertu oraz imprez towarzyszących”, profesjonalne przygotowanie imprezy, gościnność organizatorów, życzliwą atmosferę. Tak wysoka ocena niewątpliwie jest zasługą władz samorządowych i mieszkańców Gogolina. W minionych latach wobec stale powiększającej się liczby zespołów reprezentujących zróżnicowany poziom artystyczny, konkurs w Gogolinie poprzedzały eliminacje rejonowe, tzw. estrady folkloru (w Dobrzeniu Wielkim, Korfantowie, Krapkowicach, Łubnianach, Namysłowie, Nysie, Ozimku, Prudniku, Walcach). W ten sposób starano się również zaktywizować lokalne społeczności i ośrodki kultury na Opolszczyźnie.

Jak policzyłam, w koncertach galowych Opolskiego Święta Pieśni Ludowej w Gogolinie do tej pory uczestniczyło ponad 100 zespołów, ocenianych w poszczególnych latach w wybranych kategoriach, np.: zespołów dziecięcych, młodzieżowych, folklorystycznych, wokально-instrumentalnych, pieśni i tańca, kapel podwórkowych, orkiestr, chórów. Przeważnie – zgodnie z regulaminem - zespoły biorące udział w konkursie dzielono na cztery grupy: zespoły pieśni i tańca (z „opracowanym folklorem”, często grawitujące ku ogólnopolskim zespołom stylizowanym), małe zespoły ludowe, czyli grupy wokalne i wokально-muzyczne (przeważnie amatorskie zespoły lokalne, prezentujące swój własny folklor in crudo), chóry oraz orkiestry i kapela ludowe, bądź podwórkowe. Józef Burszta, wyróżnił trzy kategorie zespołów ludowych, których podstawę tworzą zróżnicowane stopnie wykonawstwa pokazowego: zespoły autentyczne (autentyzowa-

ne; tworzone przez ludzi, którzy pamiętają pieśni i tańce z autopsji, prezentują i odtwarzają lokalny repertuar, członkami są zarówno ludzie starsi, jak i młodzież), regionalne zespoły półzawodowe (utrzymywane przez instytucje i przedsiębiorstwa, w repertuarze posiadają opracowany folklor z różnych regionów, członkami jest przeważnie młodzież; zespoły te przeważnie grawitują w stronę zespołów stylizowanych) i zespoły zawodowe, takie, jak „Mazowsze” lub „Śląsk”, w których elementy folkloru stają się tworzywem służącym do powstania zupełnie nowego utworu muzycznego, pieśniowego czy układu tanecznego, np. wielogłosowe opracowania pieśni, balet taneczny)¹¹.

Pisząc o popularyzacji pieśni ludowych, warto choć wspomnieć, że najpierw (od 1979 r.) uczestnicy przeglądu śpiewali przed pomnikiem Karolinki i Karlika trzy pieśni zaproponowane wcześniej przez organizatorów, tzw. obowiązkowe, jak np. „Poszła Karolinka do Gogolina”, „Do bytomskich strzelców”, „Skarbie polskich ziem”, „Tam od Odry, tam od Warty”, „Listeczku lipowy”. Później (od 1995 r.) organizatorzy proponowali uczestnikom konkurs na interpretację jednej z trzech wcześniej przedłożonych śląskich pieśni ludowych, np.: „Bez woda koniczki”, „Dzieweczko ze Śląska”, „Te opolskie dziołchy”, „Śtyry konie we dworze”, „Wczora była niedzielinka”, „Za stodołą na rzyce”, „Polekuśku z gospodynką”.

Ileż to nagród przyznano przez te wszystkie lata zespołom, ileż wyróżnień: indywidualnych, dla najstarszych uczestników, ileż nagród publiczności, ile statuetek „Karolinki” jako nagrodę specjalną za udany debiut, której wieloletnim (do 1989 r.) fundatorem było Towarzystwo Przyjaciół Opola. A ile cennych pucharów hojnie darczyńcy ofiarowali poszczególnym zespołom. Ileż autentycznych wzruszeń towarzyszyło zwycięzcom i pokonanym?

Nie sposób nie zauważyć, że corocznie organizatorzy starają się uświetnić „Opolskie Święto Pieśni Ludowej” występami różnych zespołów, nie tylko folklorystycznych, z innych regionów Polski i zza granicy, zapraszając je na gościnne występy, by wymienić tu dla przykładu takie zespoły, jak: „Ziemia Żywiecka” z Żywca, Zespół Pieśni i Tańca „Magurzanie” z Łodygowic, Kapela krasnobrodzka z pow. Zamojskiego, „Gorole” z Mostów (Zaolzie), „Olza” z Czeskiego Cieszyna, Dechovy Orchester Młodych z Krnova (Czechy) i wiele innych. W Gogolinie występowała Eleni, także grecki zespół „Zorba”, grupa „Canta Italia”, wiele zespołów reprezentujących tzw. śląskie disco.

3. Próba oceny znaczenia „Opolskiego Święta Pieśni Ludowej”

Jak wiadomo, celem takich plenerowych imprez folklorystycznych jest w świadomości ich organizatorów, uczestników i odbiorców nade wszystko ochrona „autentycznych” wartości tradycji regionalnej, typowych dla danego regionu oraz ich popularyzacja. Wśród wielu funkcji, które pełni „Opolskie Święto Pieśni Ludowej”, zdają się dominiować trzy podstawowe: ludyczna, poznawcza i integracyjna. Członkowie zespołów tanecznych, śpiewaczych i muzycznych, jak i ich odbiorcy, nie tylko wspólnie bawią się, ale poznają również tradycyjną kulturę konkretnego subregionu bądź małych społeczności. Na oddzielną uwagę zasługuje funkcja integracyjna współczesnych widowisk folklorystycznych. Spotkania w Gogolinie popularyzują wybrane działy folkloru (twórczość ustną i tańce) oraz sztuki ludowej, zachęcają ludzi nie tylko do biernego, ale i aktywnego uczestnictwa, a przede wszystkim aktywizują członków zespołów do większej dbałości o poziom artystyczny.

11 Zob. J. Burszta, *Kultura ludowa - kultura narodowa...*, s. 325-330.

Owo artystyczne odtwarzanie dawnych pieśni i tańców ludowych współcześnie pełni przede wszystkim funkcję estetyczną¹² i trzeba mieć świadomość tego. "Przeciętny odbiorca nic nie wie o żadnym folkloryzmie, dla niego to wszystko jest folklor"¹³ - konstatują uczeni. Współczesne prezentacje, egzystujące nierzadko w formie szczytkowej, o zmienionych funkcjach, nierzadko są nowymi i aktualnie powstałymi popularnymi tekstami, typowymi właśnie dla kultury popularnej. Tu właśnie widzę pole dla działania zespołów ludowych, które:

- włączają młodych ludzi (jako członków zespołów) do aktywnego uczestnictwa w kulturze,
- animizują i popularyzują artystycznie opracowane fragmenty tradycyjnej kultury regionalnej,
- upowszechniają je w różnych środowiskach, odwołując się we współczesnej globalnej wiosce do odrębności kulturowej.

Warto zauważyć, że prócz funkcji poznawczej, wychowawczej, ludycznej, propagandowej, reklamowej zespoły te pełnią funkcję sentymentalno-nostalgiczną. Skoro współczesny odbiorca traktuje folklorizm jako folklor, stąd do pierwszoplanowych zadań zespołów należy ów stereotyp tradycyjnej kultury ludowej po prostu atrakcyjnie prezentować na scenie, zgodnie z jej prawami. Zespoły bowiem poprzez swój repertuar kształtują społeczne wyobrażenie o folklorze.

Ta działalność popularyzatorsko-oświatowa dobrze służy na Opolszczyźnie specyficznemu rozwijaniu wiedzy o regionie i jego dawnej oraz współczesnej kulturze. Współczesny mozaikowy krajobraz Opolszczyzny zmusza animatorów kultury i instytucje go promujące do uwzględnienia uczestnictwa kulturalnego nie tylko Ślązaków, ale i Niemców oraz innych grup etnicznych, przybyłych tu po drugiej wojnie światowej. Wobec powyższego obserwujemy w tym regionie kraju osobliwy proces nawrotu do własnej tożsamości regionalnej, eksponowania ojcowizny. Mozaika regionalna, z jaką mamy do czynienia na Śląsku Opolskim, doprowadziła przecież do zderzenia kulturowego, a po latach do wzajemnych adaptacji i zapożyczeń. Dodajmy jeszcze, że kontynuacja wieloaspektowego sięgania do dawnej kultury ludowej, jej pielęgnowanie w środowiskach lokalnych nie może być traktowane jako przejaw źle pojmowanego zacofania, ale w kategoriach wartościowego, godnego animacji dziedzictwa kulturowego.

Na pewno nie powinno się amatorskiego ruchu regionalnego sprowadzać „do roli uniwersalnego, ludycznego ozdobnika”. Można w tym miejscu zastanowić się, jakie jeszcze prezentacje sceniczne są nacechowane regionalnie, a które jedynie „podciągamy” pod to pojęcie. Zmieniły się bowiem funkcje tradycyjnej twórczości. Prezentowana jest ona również miejskim odbiorcom, w środowiskach, które mają różnicowania upodobania estetyczne, inne potrzeby i wzorce, przeważnie ulegające tzw. modzie, czy głównie kulturze masowej. Niejako z założenia przyjmuje się wówczas, że widzowie powinni być „obcymi”, którym prezentuje się egzotykę folklorystyczną.

Zakończenie

Powiem tak na podstawie wieloletniej obserwacji zróżnicowanych form społecznej aktywności artystycznej, a szczególnie popularyzacji stylizowanego folkloru na scenie, że w pejzażu kulturowym Śląska Opolskiego – mimo że nie jest to region turystyczny - wyróżniają się zorganizowane formy uczestnictwa w kulturze amatorskich

12 J. Ługowska, *Sytuacja wykonawcza tekstów folkloru*, „Literatura Ludowa” 1979, nr 4/6, s. 35-36

13 B. Linette (uczestnik dyskusji), *Lubelska rozmowa ...*, s. 87.

zespołów. Można wręcz uznać, że działające w tym regionie grupy taneczne, wokalne, muzyczne, obrzędowe, kabaretowe mają wiele możliwości prezentacji tego wszystkiego, czym żyją i co tworzą (czy raczej odtwarzają) we własnym środowisku. Aktualnie na Śląsku Opolskim działa ponad 70 zespołów amatorskich (wśród których dominują grupy folklorystyczne), blisko 40 chórów, przeszło 20 orkiestr dętych oraz przeszło 120 innych zespołów muzycznych. Warto zauważyć, że liczby te wykazują stałą tendencję wzrostową. Zespoły artystyczne najczęściej prezentują swój repertuar na terenie gminy. Aby mogły swój repertuar i poziom porównać z innymi zespołami, organizowane były wojewódzkie przeglądy folklorystyczne, wśród których wyróżnia się do dziś „Opolskie Święto Pieśni Ludowej” w Gogolinie, które w minionych latach poprzedzane były eliminacjami w lokalnych środowiskach, tzw. estradami folkloru.

Towarzystwa regionalne, instytucje lokalne oraz szkoły poprzez organizowane dla młodzieży szkolnej przeglądy i konkursy (np. organizowany przez 30 lat przez Opolskie Towarzystwo Kulturalno-Oświatowe i Kuratorium Oświaty w Opolu Regionalny Turniej Historyczny „Przeszłość oraz zwyczaje i obrzędy Śląska Opolskiego”; przez Łubniański Ośrodek Kultury Konkurs „Ze Śląskiem na Ty”, przez PSP w Izbicku Wojewódzki Konkurs Gawędziarski „Śląskie Beranie”, także „Śląskie Śpiewanie” i konkurs pn. „Ślązak/Ślązaczka Roku” w Zabrze) odgrywają poważną rolę w budzeniu świadomości regionalnej wśród młodego pokolenia, nauczycieli, osób dorosłych, umożliwiając im rozwój wiedzy nie tylko o historii i kulturze regionu, ale zapewniając również aktywne uczestnictwo w kulturze.

Jak widać, ten osobliwy proces nawrotu do własnej tożsamości regionalnej, który socjologzy określają mianem rewitalizacji tożsamości śląskiej, odwołuje się nie tylko do zróżnicowanych przejawów dawnej i współczesnej zwyczajowości śląskiej, także do elementów mieszczańskiej i współczesnej kultury niemieckiej, identyfikującej Ślązaków z Niemcami, także do tradycji kulturowej ludności napływowej. Gdy dodamy do tego mozaikowego krajobrazu kulturowego współczesnego Górnego Śląska wpływy kultury popularnej, wśród których specjalne miejsce zdaje się zajmować śląskie disco, tzw. „śląskie szlagry”, otrzymamy bardzo interesujący, a jednocześnie skomplikowany i oryginalny zarazem w swym charakterze obraz kultury.

Urząd Miejski
w Gogolinie

BURMISTRZ GOGOLINA
ZAPRASZA NA

Gminny Ośrodek Kultury w Gogolinie

Międzynarodowy Festiwal Folklorystyczny z Karolinką

25 maja 2013 r. – sobota, godz. 16.00

Gminne Centrum Kultury w Gogolinie
im. Jerzego Lipki

MUZYCZNE SPOTKANIE W GRONIE PRZYJACIÓŁ
Prezentacje artystyczne zespołów z miast partnerskich

- **Na węgierską nutę i nie tylko**
- GRUPA MUZYCZNO – TANEZNA Mionši z Czech
- **Reprezentacyjny Zespół Ziemi Beskidu Żywieckiego**
- ZESPÓŁ PIEŚNI I TAŃCA „Magurzanie” z Łodygowic
- **Na folkową nutę – wirtuozi gry na cymbałach**
- Kapela Ludowa MUSKETIERI ze Słowacji

Dodatkowe atrakcje:
GOGOLIŃSKIE TALENTY
– wystawa prac artystów
działających w ramach
amatorskiego ruchu
artystycznego

Patronat medialny:

TVP OPOLE

RADIO
OPOLE

nto

Krapkowicki

XVIII Opolskie Święto Pieśni Ludowej

GOGOLIN 2013

BURMISTRZ GOGOLINA
ZAPRASZA NA

Koncert Galowy

26 maja 2013 r. – niedziela

Pomnik Karolinki i Karliczka

godz. 14.30

Zbiórka przy Pomniku Karolinki i Karliczka w Gogolinie

godz. 15.00

Uroczyste odśpiewanie pieśni „Poszła Karolinka do Gogolina”
przez uczestników koncertu galowego
wspólnie z Miejską Młodzieżową Orkiestrą Dętą z Gogolina

godz. 18.30

Zakończenie koncertu, wręczenie okolicznościowych
dyplomów i podziękowań

Gminne Centrum Kultury w Gogolinie im. Jerzego Lipki

godz. 15.30

Uroczyste otwarcie Koncertu Galowego
XVIII Opolskiego Święta Pieśni Ludowej – Gogolin 2013

Koncert Galowy zespołów folklorystycznych:

- Dziecięcy Zespół wokalny-muzyczny „Aksamitki” z Malni
- Chór Mieszany z Gogolina
- Zespół Folklorystyczny z Kamienia Śl.
- Chór Parafialny z Gogolina
- Zespół Folklorystyczny „Szarne Dziołchy” z Góraždzy
- Chór „Viva La Musica” ze Strzelec Op.
- Zespół Pieśni i Tańca „Komes” z Kędzierzyna-Koźla
- Zespół wokalny-instrumentalny „Silesia” z Łubnian

Park przy ul. Ligonia - Scena Mała

godz. 16.00 – 19.00

Koncert Miejskiej Młodzieżowej Orkiestry Dętej z Gogolina

Występy zespołów wokalnych oraz uczestników
Koncertu Galowego Opolskiego Święta Pieśni Ludowej

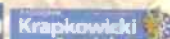

Organizatorzy:

Urząd Miejski
w Gogolinie

Patronat medialny:

Finansujący Fundacja Reolity ma siedzibę w Gogolinie. Organizatorzy: Urząd Miejski w Gogolinie, Gminne Centrum Kultury w Gogolinie im. Jerzego Lipki, Miejska Młodzieżowa Orkiestra Dęta z Gogolina. Współorganizatorzy: Miejska Młodzieżowa Orkiestra Dęta z Gogolina, Miejska Młodzieżowa Orkiestra Dęta z Gogolina. Patronat medialny: TVP OPOLE, RADIO OPOLE, nto, Krapkowiński. Wydarzenie jest częścią projektu „Opolskie Święto Pieśni Ludowej” współfinansowanego ze środków Urzędu Marszałkowskiego Województwa Opolskiego. Wydarzenie jest częścią projektu „Opolskie Święto Pieśni Ludowej” współfinansowanego ze środków Urzędu Marszałkowskiego Województwa Opolskiego. Wydarzenie jest częścią projektu „Opolskie Święto Pieśni Ludowej” współfinansowanego ze środków Urzędu Marszałkowskiego Województwa Opolskiego.

XVI Opolskie Święto Pieśni Ludowej – Gogolin 2009

Rekomendacja

Spośród znanych mi w Polsce, a także na Górnym Śląsku, przeglądów folklorystycznych, podczas których grupy taneczne, wokalne i muzyczne mogą prezentować swój repertuar, chciałabym wyróżnić i wysoko ocenić, a tym samym rekomendować władzom województwa opolskiego, bardzo sprawnie i rzetelnie organizowane w Gogolinie Opolskie Święto Pieśni Ludowej. Konkurs ten o charakterze wojewódzkim zawsze organizowany był w Gogolinie, a zaangażowanie tamtejszych władz i profesjonalizm pracowników Urzędu Miejskiego - muszę to już na początku podkreślić - zasługuje na wyróżnienie. Chciałabym też zwrócić uwagę dla jasności sytuacji, że kontynuowane przez Gminny Ośrodek Kultury w Tarnowie Opolskim (również w cyklu 2-letnim) spotkanie pt. Wojewódzki Przegląd Amatorskiej Twórczości Artystycznej „Wiatraki” ma inny wymiar.

Pragnę przypomnieć, że to charakterystyczne dla Opolszczyzny święto folklorystyczne jest najstarszym, cyklicznym (bo organizowanym co 2 lata) przeglądem zespołów wokalnych, wokально-muzycznych, pieśni i tańca, chórów i kapel, zainaugurowanym 30 września 1979 r. Przypomnijmy, że inicjatorami Święta były dwa zasłużone dla kultury ludowej w naszym województwie towarzystwa: Opolskie Towarzystwo Kulturalno-Oświatowe i Polskie Towarzystwo Ludoznawcze (Oddział w Opolu). Przy współudziale Stowarzyszenia Twórców Ludowych (Oddział w Opolu) oraz dyrekcji Muzeum Wsi Opolskiej w Opolu-Bierkowicach opracowano wówczas pierwszy scenariusz konkursu, który zaakceptowały ówczesne władze administracyjne Gogolina. Wypada tu również wspomnieć nieodżałowanej pamięci dra Piotra Świerca z Gogolina, który upatrzył sobie to miasto, w którym postawiono pomnik Karolinie i Karlikowi, bohaterom znanej śląskiej pieśni ludowej, jako miejsce planowanego przeglądu zespołów folklorystycznych. W minionych latach wobec stale powiększającej się liczby zespołów reprezentujących zróżnicowany poziom, a występujących tylko w jednym dniu, konkurs w Gogolinie poprzedzały eliminacje rejonowe, tzw. estrady folkloru (w Dobrzemiu Wielkim, Korfantowie, Krapkowicach, Łubnianach, Namysłowie, Nysie, Ozimku, Prudniku, Walcach). W ten sposób starano się również o zaktywizowanie kulturalne lokalnych ośrodków kultury na Opolszczyźnie.

Konkurs gogoliński – co chciałabym tu podkreślić – zgodnie z ideą organizatorów „stanowi okazję do zaprezentowania dorobku amatorskich zespołów folklorystycznych, pielęgnujących i upowszechniających folklor regionu opolskiego, tak różnorodny, jak ludzie tej ziemi”. Wśród wielu funkcji, które od lat spełnia ta sprawdzona w praktyce inicjatywa kulturalna, z dużym powodzeniem organizowana od kilku już lat wyłącznie przez władze Gogolina, trzeba wymienić trzy podstawowe: ludyczną, poznawczą i integracyjną. Zarówno bowiem członkowie różnych grup artystycznych, jak ich odbiorcy, nie tylko wspólnie bawią się, ale i poznają przy okazji dziedzictwo kulturowe małych społeczności lokalnych. Stąd na uwagę zasługuje funkcja integracyjna Opolskiego Święta Pieśni Ludowej. Tego typu spotkanie popularyzuje wybrane działy tradycji folklorystycznej, zachęca ludzi do aktywnego uczestnictwa w kulturze, zmuszając członków zespołów amatorskich do większej dbałości o poziom artystyczny. Popularyzatorsko-oświatowy charakter organizowanego przeglądu służy na Opolszczyźnie osobiwemu rozwijaniu wiedzy o regionie, o jego dawnej oraz współczesnej kulturze, także rozbudza świadomość regionalną i narodową wśród młodego pokolenia.

Jestem przekonana, że - zgodnie z wieloletnią tradycją - patronat Pana Marszałka Województwa Opolskiego, także wsparcie Pana Dyrektora Departamentu Kultury, Sportu i Turystyki UM, nadadzą potrzebną tej imprezie rangę.

Prof. Teresa Smolińska

O święta pieśni gminna...

O święta pieśni gminna !
Ludowy skarbcu nasz !
O jakież niepojęty
Ty dla nas urok masz !
Potężna w tobie siła,
Żywota wieczny źródło,
O pieśni moja miła
O drogi skarbie mój.

W dniach 25 - 26 maja 2013 r. w Gogolinie królowała pieśń ludowa. Wokół pomnika Karolinki zgromadziły się zespoły muzyczne, aby wspólnie z mieszkańcami odśpiewać pieśń „Poszła Karolinka do Gogolina”.

Zespół Pieśni i Tańca „Komes”

W sobotnie popołudnie, w nowo otwartym budynku Gminnego Centrum Kultury w Gogolinie, zainaugurowano **Międzynarodowy Festiwal Folklorystyczny z Karolinką**. Licznie przybyli mieszkańcy i goście mieli okazję podziwiać kunszt muzyczny i taneczny zespołów z miast partnerskich. Wystąpiła Grupa Muzyczno – Taneczna „Mionsi” z Jablunkova, Zespół Pieśni i Tańca „Magurzanie” z Łodygowic i zespół „Muskietier” Kysuckego Nowego Mesta. W tym dniu królował kolorowy i dynamiczny folklor góralski, a nadzwyczajnym mistrzostwem zachwycił zespół Muskietier, który prezentował także muzykę węgierską. Koncert prowadził redaktor Roman Kurosz.

Zespół „Muskietieri”

Niedzielny Koncert Galowy **XVIII Opolskiego Święta Pieśni Ludowej Gogolin 2013** zainaugurowano wspólnym odśpiewaniem „Karolinki” - pod pomnikiem Karolinki! Ten „hymn Gogolina”, przy akompaniamencie Miejskiej Młodzieżowej Orkiestry Dętej pod batutą Rafała Jilga, odśpiewali licznie zgromadzeni mieszkańcy, zespoły muzyczne działające na terenie gminy oraz zespoły z miast partnerskich. Święto Pieśni otworzył Burmistrz Gogolina Joachim Wojtala podkreślając, iż „bogactwem skarbnicy kulturowej Ziemi Gogolińskiej jest

Zespół Folklorystyczny „Mionši”

Zespół Młodych Liderów TSKN

żywa kultura ludowa podtrzymywana przez grupy obrzędowe i zespoły muzyczne. Mamy jednak moralny obowiązek pielęgnowania tych bogatych tradycji” – podkreślał burmistrz. W ramach XVIII Opolskiego Święta Pieśni Ludowej, w sali widowiskowej GCK odbyły się prezentacje gminnych zespołów śpiewaczych: zespołu „Aksamitki” z Malni, Chóru Mieszanego i Chóru Parafialnego z Gogolina, Zespołu Folklorystycznego z Kamienia Śl., zespołu „Szarne Dziołchy” z Górażdzy oraz zespołów: chóru Viva la Musica ze Strzelec Op. i zespołu

Zespół Wokalno - Instrumentalny „Silesia”

Zespół Folklorystyczny „Echo”

„Komes” z Kędzierzyna – Koźla. Jedną z najpiękniejszych gwiazd Świąta Pieśni był zespół „Silesia” z Łubnian, który pielęgnują najbardziej autentyczną formę śląskiej kultury muzycznej.

Podczas koncertu była okazja, aby zaprezentować ofertę GCK. Dyrektor Iwona Cimek nakreśliła plan działania placówki, zaprosiła również mieszkańców do korzystania z pracowni w ramach proponowanych sekcji. Zaprosiła również na planowane koncerty i przedsięwzięcia

Chór Mieszany z Gogolina

Zespół Folklorystyczny „Szwarne Dziołchy”

artystyczne. Zespoły uczestniczące w Festiwalu Folklorystycznym i Święcie Pieśni Ludowej otrzymały okolicznościowe dyplomy i statuetki przedstawiające Karolinkę i Karlika. Prowadząca program, redaktor Halina Nabrdalik, podsumowując prezentacje zachęciła do kreatywności i korzystania z bogatego życia kulturalnego jakie pielęgnuje się w gminie. Koncerty zespołów oraz Miejskiej Młodzieżowej Orkiestry Dętej odbywały się również w parku przy ul. Ligonia w Gogolinie, towarzysząc mieszkańcom podczas popołudniowego pikniku.

Chór Parafialny z Gogolina

Zespół Regionalny „Magurzenie”

Dzieci Zespół Wokalno - Muzyczny „Aksamitki”

Chór „VIVA la MUSICA”

Zespół „Sold my soul”

Miejska Młodzieżowa Orkiestra Dęta z Gogolina

Pieśń ludowa rozbrzmiewała także w Kamieniu Śl. Zespoły koncertowały dla mieszkańców i kuracjuszy na dziedzińcu ośrodka „Sebastianeum Silesiacum”.

Podczas dwudniowego święta mieszkańcy mieli okazję zwiedzać nowy obiekt. Pracownicy GCK służyły zwiedzającym szeroką informacją zarówno na temat obiektu, jak i oferty programowej. W gościnne progi zapraszała również Café „Nutka”.

Organizatorem imprez było Gminne Centrum Kultury w Gogolinie i Urząd Miejski w Gogolinie, patronat medialny sprawowali: TVP Opole, Radio Opole, Nowa Trybuna Opolska i Tygodnik Krapkowicki.

Wystawa fotograficzna

Międzynarodowemu Festiwalowi Folklorystycznemu z Karolinką towarzyszyła wystawa „Impresje fotograficzne pogranicza” prezentowana w Gminnym Centrum Kultury w Gogolinie. Artystyczne fotografie wykonali fotograficy amatorzy z Gminy Gogolin i członkowie Fotoklubu z Jablunkova podczas polsko - czeskich warsztatów zrealizowanych w latach 2010 - 2011.

Rekordowo na ludowo

Ustanowiono rekord we wspólnym śpiewaniu „Karolinki”. Pod gogolińskim pomnikiem zaśpiewało 468 osób.

„Rekordowe” spotkanie zostało wyznaczone 28 maja 2013 r. na godz. 20.00, ale liczni mieszkańcy i goście zgromadzili się pod pomnikiem już znacznie wcześniej. Aby dobrze przygotować się do wspólnego śpiewania, pod kierunkiem Leszka Wiklaka ćwiczono wszystkie zwrotki pieśni. Artysta zaśpiewał również „Karolinkę” we własnej nowoczesnej i dźwięcznej aranżacji porywając do tańca wszystkich zebranych przy pomniku.

W akcji „**Śpiewajmy razem - rekordowo na ludowo**” uczestniczył Burmistrz Gogolina, przedstawiciele władz samorządowych, prof. Teresa Smolińska oraz seniorzy, przedstawiciele średniego pokolenia i maluchy. Sporą grupę stanowili uczniowie gminnych szkół. Uczestnicy spotkania wykonali sześć zwrotek pieśni. Jest nadzieja, że w przyszłym roku „Karolinkę” wykona ponad 1000 osób. Cieszy też fakt, iż mimo zmiennej pogody mieszkańcy dopisali.

Rekord ustanawiano z okazji obchodów 45. rocznicy uzyskania praw miejskich, 45. rocznicy poświęcenia pomnika Karolinki i Karliczka oraz otwarcia Gminnego Centrum Kultury w Gogolinie. Za rok planuje się ustanowienie rekordu w śpiewaniu

W GOGOLINIE MUZYKA PŁYNIE
O KARLICZKU I KAROLINIE

**Śpiewajmy
wszyscy razem
rekordowo na ludowo!**

BURMISTRZ GOGOLINA ZAPRASZA
28 maja 2013 r. – wtorek

godz. 16.00 Gminne Centrum Kultury w Gogolinie im. Jerzego Lipki

SCENA MŁODYCH – TANIEC, MUZYKA I ŚPIEW

Konkurs młodych talentów na interpretację wybranych pieśni ze śląskiego śpiewnika

godz. 20.00 Pomnik Karolinki i Karliczka

1 BICIE REKORDU

**W ILOŚCI OSÓB NA WSPÓLNE ODŚPIEWANIE PIEŚNI
„Poszła Karolinka do Gogolina...”**

Serdecznie zapraszamy wszystkich chętnych OD PRZEDSZKOLA DO SENIORA.
Każdy może dołączyć do bicia rekordu! Wystarczy przyjść w tym dniu pod pomnik Karolinki,
zgłosić swój udział w punkcie informacji lub e-mailem na adres gok@gogolin.pl
do dnia 27maja br. i dołączyć do grona rekordzistów.

godz. 20.30 Gminne Centrum Kultury w Gogolinie im. Jerzego Lipki

**KONCERT BLUESOWO-ROCKOWY
ZESPOŁU SOLD MY SOUL Z OPOŁA**

Zespół rockowy na miarę europejską!

Bezpłatne wejściówki na koncert można pobierać: w Gminnym Ośrodku Kultury w Gogolinie,
w budynku Urzędu Miejskiego w Gogolinie - II piętro pokój nr 24
lub w Gminnej Bibliotece Publicznej w Gogolinie.
Ilość miejsc ograniczona.

Organizatorzy:

Urząd Miejski
w Gogolinie

Patronat medialny:

TVP OPOLE

RADIO OPOLE

nto

Krapkowicki

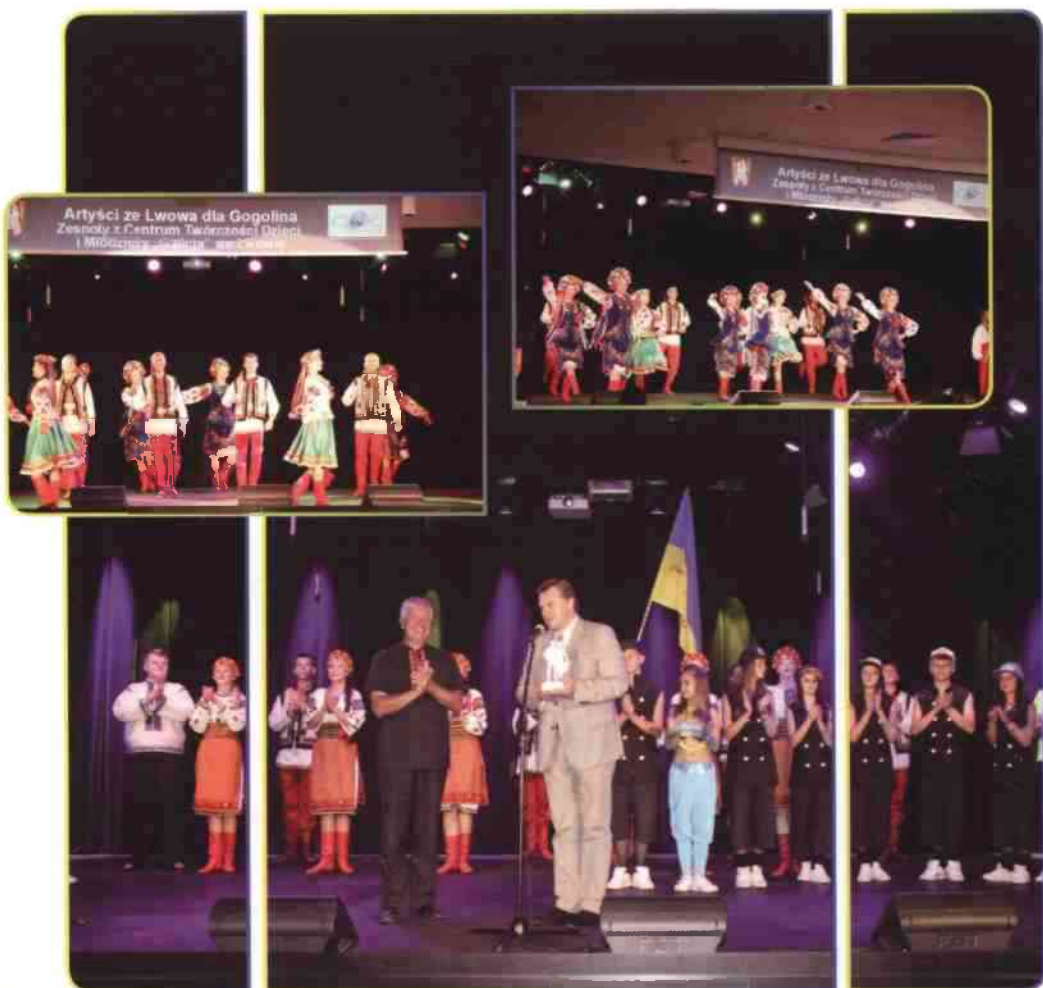
Zespół Pieśni i Tańca „Krynica” w Gogolinie

W Gminnym Centrum Kultury odbył się (7.06.2013 r.) koncert Reprezentacyjnego Zespołu Pieśni i Tańca „Krynica” z Białorusi. Zespół wystąpił w Gogolinie już po raz trzeci. Koncert zorganizowano dzięki współpracy partnerskiej z Gminą Łodygowice. Zespół działający od trzydziestu lat w Stolnie jest laureatem najważniejszych konkursów śpiewaczych i wspaniałym ambasadorem kultury białoruskiej. Nosi również tytuł „Zasłużonego zespołu dla białoruskiej kultury”. Artysty zaprezentowali w Gogolinie przede wszystkim piosenki i pieśni ludowe. W programie koncertu znalazła się również pieśń podczas której solistka wręczyła burmistrzowi Joachimowi Wojtali ozdobny chleb, który później został podzielony między uczestnikami koncertu. Widzowie przyjęli zespół entuzjastycznie. Zachwycali piękne stroje i śpiew, który długo pozostanie w pamięci. Zespół „Krynica” koncertował w Gogolinie w związku z realizacją projektu „Zielone Serce Gminy”. Opiekunem artystycznym i dyrygentem jest Elena Konstantinowna Ovsanik, zespół tworzą wokaliści i sekcja muzyczna. Chór Krynica” koncertował w Gogolinie już po raz trzeci.

Artyści ze Lwowa dla Gogolina

Dzięki wieloletniej współpracy zawiązanej między Gminą Gogolin a Centrum Twórczości Dzieci i Młodzieży „Galicja” we Lwowie do Gogolina często trafiają artyści z Ukrainy. W ramach wakacyjnego programu kulturalnego, w dniu 21 sierpnia 2013 r. w Gminny Centrum Kultury odbył się koncert z udziałem czterdziestu artystów, którzy przyjechali do Gogolina wraz z wicedyrektorem Centrum Jarosławem Leskivem. Młodzi artyści zaprezentowali bogaty program, a nim głównie tańce ludowe i nowoczesne. Zachwycili przy tym żywiołowością, profesjonalizmem i bogactwem strojów. Dodatkową atrakcją wieczoru była prezentacja znanych utworów operetkowych wykonanych przez Nazara Tatsyshyna. Widzowie przyjęli młodych artystów bardzo entuzjastycznie. Nie zabrakło również bisów. Na zakończenie koncertu Burmistrz Joachim Wojtala dziękując za koncert przekazał dyrektorowi J. Leskivowi symboliczną „Karolinę”.

Spotkanie Karolin i Karolów

Imiona Karolina i Karol są od lat bardzo popularne w gminie Gogolin. Według stanu na dzień 25 listopada 2013 r. na terenie gminy mieszkają 73 Karoliny i 56 Karolów. W 2007 r., podczas XVII Dni Gogolina, z okazji 40 – lecia uzyskania praw miejskich zorganizowano I Gogolińskie Spotkanie Karolin i Karolów. Mieszkańcy noszący takie imiona zostali zaproszeni na popołudniowe spotkanie. Przybyło prawie 70 osób. Wielką atrakcją

spotkania był imponujący kołocz w formie liter tworzących wyrazy: „Karolina” i „Karol”.

II Gogolińskie Spotkanie Karolin i Karolów zorganizowano w dniu 29 lipca 2012 r. z okazji 45. rocznicy odświeżenia pomnika Karolinki i Karliczka. W tym dniu odbyła się również barwna parada konkursowa postaci nawiązujących do legendarnej Karolinki i Karlika. Grupy uczestniczące w konkursie skierowanym w szczególności do sołectw, dzielnic, stowarzyszeń, świetlic i seniorów przygotowały bardzo

ciekawe prezentacje. Paradę prowadziły mistrzyni z Klubu Jeździeckiego Lewada, a za nimi Karolinki i Karlikowie w stylu średniowiecznym, śląskim, punk, postacie z roku 1963 i wiele innych kreacji. Za nimi podążali mieszkańcy gminy noszący imię Karolina lub Karol oraz zaproszeni goście. Na Stadionie Miejskim Burmistrz Gogolina Joachim Wojtala, Przewodniczący Rady Miejskiej w Gogolinie Franciszek Holeczek oraz samorządowcy z miast partnerskich częstowali tradycyjnym kołoczem upieczo-

nym w formie wielkiego napisu „Karolinka i Karlik”. Impreza odbyła się w ramach projektu „W Gogolinie jak w rodzinie – urodzinowe spotkanie Karolin i Karolów”. Kolejne spotkanie Karolin i Karolów odbędzie się w 2017 r.

Program uroczystości otwarcia Gminnego Centrum Kultury im. Jerzego Lipki w Gogolinie 24.05.2013 r.

16.30 Otwarcie wystawy fotograficznej w Gminnym Centrum Kultury - Impresje artystyczne pogranicza;

17.00 Uroczystość otwarcia Gminnego Centrum Kultury im. Jerzego Lipki w Gogolinie;

- Hejnał Gogolina w wykonaniu trębaczy z Miejskiej Młodzieżowej Orkiestry Dętej w Gogolinie;
- Prezentacja wstępu do płyty *Poszła Karolinka*;
- Pieśń *Poszła Karolinka* - kwintet *Musica Vena*;
- Koncert Kwintetu *Musica Vena*; w programie: *Chianti Lied* - Gerhard Winkler, *Jalousie* - Jacob Gade, *Libertango* - Astor Piazzolla, *Happy Nigun & Freylekhs Funder Khupe* – Kwintet *Misica Vena*;
- Prezentacja filmu *Zajechał wóz do Gogolina*;
- Wystąpienie Burmistrza Gogolina Joachima Wojtali - przywitanie gości;
- Prezentacja życiorysu patrona GCK Jerzego Lipki;
- Poświęcenie obiektu przez Księdza Arcybiskupa Alfonsa Nossola, w towarzystwie Burmistrza Joachima Wojtali, Przewodniczącego Rady Miejskiej w Gogolinie Franciszka Holeczka, Anny Lipki, Brygidy Piosek oraz Dyrektora Gminnego Centrum Kultury Iwony Cimek;
- Poświęcenie tablicy pamiątkowej na budynku GCK;

- *Od pomysłu do realizacji* - prezentacja dotycząca historii powstania Gminnego Centrum Kultury - Zastępca Burmistrza Gogolina Krzysztof Długosz;
 - Przemówienie Księdza Arcybiskupa Alfonsa Nossola;
 - Przekazanie Dyrektorowi GCK Iwonie Cimek oraz przedstawicielom młodego pokolenia symbolicznego klucza do obiektu;
 - Przekazanie Dyrektorowi GCK ozdobnej patery wykonanej przez J. Lipkę;
 - Prezentacja dorobku Pani Elżbiety Klimas i Ks. dr. Alberta Gleasera, wręczenie Odznak Honorowych *Zasłużony dla miasta Gogolina*;
 - Wystąpienia gości - Wojewoda Opolski Ryszard Wilczyński, Marszałek Województwa Opolskiego Józef Sebesta, Prezes Górażdże Cement SA Andrzej Balcerek, Prezes Zarządu Wydawnictwa Silesiana Sp. z o.o. Karol Cebula;
 - Przekazanie przez Prezesa Górażdże Cement SA czeku na zakup fortepianu do GCK;
 - Blok programowy przygotowany przez Nową Trybunę Opolską - uroczystość wręczenia *Złotych Spinek*;
 - Prezentacja płyty wydanej przez Urząd Miejski w Gogolinie w związku z 45. rocznicą odsłonięcia pomnika Karolinki i Karlika;
 - Wręczenie podziękowań osobom zaangażowanym w przygotowanie płyty:
- Urszuli Proszowskiej (Prezes Fundacji Górażdże Aktywni w Regionie, Teresie Kudynie (producent filmowy i telewizyjny, właściciel firmy *TressFilm*), Edwardowi Spyrce (wieloletni redaktor Radia Opole), Piotrowi Remiszewskiemu (współwłaściciel firmy *Anakonda Productions*).
- Prezentacja dorobku muzycznego Orkiestry Dętej *Górażdże Cement SA* z okazji 55 – lecia działalności
 - Wręczenie okolicznościowego dyplomu dyrygentowi Orkiestry Dętej Zygfrydowi Maczurkowi
 - Jubileuszowy Koncert Galowy Orkiestry Dętej *Górażdże Cement SA*. W programie: *Ja, das ist Musik* - Franc Watz, *W zielonym gaju, gajku* - oprac. F. Suwała, *Kleine ungarische rapsodie* - Alfred Bosendorfer, *Puzonowi błysk* - Willy Lange - opr. Wiesław Zdebski, *The Poet, Peasant and Light Cavalryman* - Henry Fillmore
- prowadzenie: Jacek Woleński

Karolinka w stroju ludowym

Od pewnego czasu pomnik Karolinki przyciąga uwagę swoim niezwykłym wyglądem. Z okazji gminnych uroczystości ubiera się bowiem Karolinkę i Karlika w śląski strój ludowy. Strój kobiety składa się z białej bluzki, spódnicy, fartucha, sznurowanych butów wieńca z kwiatów i koralików, strój męski - z białej koszuli, granatowej kamizelki z sukna, spodni, butów z cholewami i filcowego kapelusza. Strój został wykonany przez Dom Mody „Elegancja” w Pyskowicach i sfinansowany w ramach projektu „Dokąd idziesz Karolinko” z środków przekazanych przez Fundację Grupy GóraŹdże SA „Aktywni w Regionie”. Pomnik po raz pierwszy został ubrany w maju 2013 r. z okazji 45. rocznicy odstąpienia oraz Międzynarodowego Festiwalu Folklorystycznego i Opolskiego Święta Pieśni Ludowej.

Prezydent RP w Kamieniu Śląskim.

U stóp kamieńskiego zamku Prezydenta Bronisława Komorowskiego powitał Starosta Krapkowicki Maciej Sonik oraz Burmistrz Gogolina Joachim Wojtala, w obecności ks. dyrektora Alberta Glaesera i sołtysa Kamienia Śl. Szczególne powitanie miało miejsce z Ks. Abp. Alfonsem Nossolem.

Spotkanie odbyło się 17 września 2013 r. w Sali Balowej kamieńskiego zamku, gdzie na Prezydenta oczekiwali Wojewoda Opolski, Marszałek Województwa Opolskiego i przedstawiciele władz samorządowych województwa, powiatu i gminy, duchowni, lokalni liderzy oraz przedstawiciele organizacji działających na Śląsku Opolskim. Wraz z Prezydentem RP przybyli m. in. przedstawiciele władz wojskowych, ministrowie z Kancelarii Prezydenta, posłowie do Parlamentu Europejskiego i posłowie Platformy Obywatelskiej. Gości powitał Marszałek Józef Sebesta. Podczas wizyty Prezydent Bronisław Komorowski dokonał pamiątkowego wpisu do Kroniki Instytutu Badań Nauczania Papieskiego i Księgi Wotywniej Sanktuarium św. Jacka, Kroniki Gminy Gogolin i Kroniki Sołectwa Kamień Śląski. Podczas nieformalnego spotkania Burmistrz Joachim Wojtala, na pamiątkę pobytu na Ziemi Gogolińskiej, wręczył Prezydentowi rzeźbę w formie zabawkowego pieca wapienniczego oraz płytę z utworami zaaranżowanymi w oparciu o pieśń ludową „Poszła Karolinka”.

Odznaczenia

Bardzo uroczystym momentem spotkania było wręczenie odznaczeń państwowych osobom zasłużonym dla Śląska Opolskiego. Prezydent RP odznaczył ks. abp. Alfonsa Nossola Krzyżem Wielki Orderu Odrodzenia Polski oraz prof. Dorotę Simonides Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski. Prestiżowe odznaczenia zostały przyznane za całokształt osiągnięć zarówno w działalności publicznej – społecznej, jak i działalności naukowej. Wysokie odznaczenia państwowe otrzymali również kombataneci uhonorowani za walkę o niepodległość.

W imieniu odznaczonych, w pięknych i emocjonalnych słowach podziękował ks. abp A. Nossol, który zwrócił m. in. uwagę na specyfikę Śląska Opolskiego, gdzie „...w dialogu widzimy język macierzysty ludzkości”, a „inności nie utożsamiamy z obcością”. Ksiądz arcybiskup podziękował również za troskę o Śląsk Opolski. „Dziękujemy, że szanujecie naszą swoistość...” – podkreślał wielokrotnie.

Wystąpienia

W programie wizyty Prezydenta RP znalazły się również trzy wystąpienia. Wojewoda Opolski, Ryszard Wilczyński omówił realizację i znaczenie Programu „Odnowa Wsi” w województwie opolskim, Zbigniew Kawa, Sołtys Kamienia Śl. przedstawił realizację POW w Kamieniu Śl., Norbert Rasch, Przewodniczący Zarządu Towarzystwa Społeczno – Kulturalnego Niemców na Śląsku Opolskim omówił zagadnienia związane z funkcjonowaniem tej największej organizacji zrzeszającej Niemców.

W godzinach porannych Prezydent RP odwiedził Ziemię Raciborską, wizytował budowę zbiornika retencyjnego, z ks. bp. Andrzejem Czają i przedstawicielami środowiska kombatanatów uczestniczył w Opolu w uroczystości podpisania porozumienia dotyczącego „Opolskiej Karty Rodziny” i „Opolskiej Karty Seniora”. Porozumienie jest wdrażane przez Samorząd Województwa Opolskiego, w tym również przez Gminę Gogolin. Prezydent złożył również kwiaty pod pomnikiem Bojownikom o Polskość Śląska Opolskiego.

Zielone serce bije w Kamieniu Śląskim

Rozpoczęła się realizacja długoterminowego projektu „Zielone Serce Gminy Gogolin”. Honorowy patronat nad projektem sprawuje Marszałek Województwa Opolskiego.

Realizację projektu zainaugurowano 7 czerwca 2013 r. konferencją poświęconą ks. Sebastianowi Kneippowi i jego praktyce medycznej. Wykład wprowadzający pt. „Pięć filarów filozofii zdrowia ks. S. Kneippa” wygłosił ks. abp. Alfons Nossol. Ksiądz arcybiskup przedstawił również śląskie konteksty filozofii sławnego hydroterapeuty, podziękował przy tym za współpracę przy tworzeniu kamińskiego Sebastianum. Kolejny wykład wygłosiła Katarzyna Białek przedstawiając ofertę ośrodka. Dyrektor Instytutu ks. Albert Glaeser przedstawił historię powstania placówki, wskazując na niezaprzeczalne zasługi ks. abp. A. Nossola, który zainicjował odbudowę kompleksu parkowo – pałacowego w Kamieniu Śl. oraz wytrwale propaguje filozofię zrównoważonego życia ks. S. Kneippa. W ostatniej części konferencji miała charakter praktyczny, podczas prezentacji w grupach uczestnicy mieli okazję zapoznać się z „kuchnią” ks. Kneippa. Można było spróbować m. in. zupy siennej oraz innych potraw zalecanych w terapii.

Burmistrz Joachim Wojtala witając uczestników konferencji podkreślił znaczenie Sebastianum Silesiacum, czyli Instytutu Naukowo - Badawczego ks. S. Kneippa w Kamieniu Śl. Placówka nie tylko znakomicie promuje gminę Gogolin, ale jest również atrakcyjną wizytówką regionu. Burmistrz zachęcił także do „obfitego korzystania z dobrodziejstw jakie placówka oferuje”. W konferencji uczestniczyli m. in.: Przewodniczący Rady Nadzorczej Sebastianum Silesiacum ks. Zygfryd Glaeser, przedstawiciel Wojewody Opolskiego - Dyrektor Departamentu Zdrowia i Polityki Społecznej Urzędu Marszałkowskiego w Opolu Stanisław Łągiewka, Przewodniczący Konwentu Starostów i Starosta Strzelecki Józef Swaczyna, członek Zarządu Powiatu Krapkowskiego Tomasz Sokołowski, Prezes Zarządu Fundacji Grupy GóraŹdże Aktywni w Regionie Urszula Proszowska, radni Rady Miejskiej w Gogolinie, dyrektorzy jednostek organizacyjnych gminy.

„Zielone Serce Gminy” to projekt promujący nie tylko filozofię ks. S. Kneippa, ale przede wszystkim – zdrowy styl życia. Obejmuje cykl działań mających na celu aktywizację sportową i jest skierowany do mieszkańców Aglomeracji Opolskiej. Projekt ma również charakter prorodzinny.

Integracja w „Zielonym Sercu Gminy Gogolin”

W ostatnim dniu sierpnia 2013 r. w Kamieniu Śl. odbył się festyn integracyjny promujący zdrowy styl życia i filozofię zdrowia ks. Sebastiana Kneippa. Do uczestnictwa zaproszono seniorów oraz ponad stu niepełnosprawnych. „Razem w ogrodzie ks. S. Kneippa” – to hasło przewodnie festynu, który był częścią projektu „Zielone Serce Gminy Gogolin” realizowanego pod honorowym patronatem Marszałka Województwa Opolskiego. Na przyzamkowej polanie na uczestników czekało wiele atrakcji. Festyn otworzył burmistrz Joachim Wojtala wraz z dyrektorem Instytutu Naukowo-Badawczego ks. S. Kneippa ks. dr. Albertem Glaeserem.

Gościem festynu był także Stanisław Łągiewka – Dyrektor Departamentu Zdrowia i Polityki Społecznej Urzędu Marszałkowskiego Województwa Opolskiego. Festyn dokumentowali członkowie Fotoklubu Jablunkov.

Rajd rowerowy

W ramach festynu odbył się doroczny Gogoliński Rajd Rowerowy. Ponad dziewięćdziesięciu uczestników wyruszyło z Gogolina do Kamienia Śl. Po krótkim odpoczynku przy kawie i domowym cieście uczestnicy rajdu wraz z niepełnosprawnymi wyruszyli autokarem do Izbicka, gdzie po miejscowości oprowadziła wójt Brygida Pytel. Po ciekawej wycieczce, która rozpoczęła się u podnóża miejscowego pałacu uczestnicy projektu wrócili do Kamienia Śl., gdzie korzystali z bogatego programu przygotowanego przez organizatorów.

Gotowanie na polanie, czyli Międzynarodowy Festiwal Smaków w Zielonym Sercu Gminy

Jedną z atrakcji imprezy były potrawy ugotowane w plenerowych warunkach przez grupę mieszkańców z partnerskiego Kysuckego Nowego Mesta na Słowacji i grupę pań zrzeszonych w Akademii Trzeciej.

go Wieku. Już od rana na polanie dymiły kociołki z gotującym się gulaszem i śląskim żurkiem, którymi częstowano uczestników festynu. Żur ugotowany na zakwasie chlebowym, tradycyjną metodą cieszył się ogromnym powodzeniem. Nie zawiedli również partnerzy ze Słowacji, którzy gotowanie połączyli z muzykowaniem promując kulturę ludową regionu Kysuc.

Program integracyjny

Program festynu został przygotowany szczególnie z myślą o osobach niepełnosprawnych, którzy uczestniczyli m. in. w zabawach animacyjnych i zajęciach hipoterapeutycznych z końmi rasy Fiord. Wielkim powodzeniem cieszyły się także przejazdy bryczką po zamkowym parku. W organizację festynu zaangażowała się również grupa uczennic Zespołu Szkół w Gogolinie, które prezentowały w „Poetyckim ogrodzie” swoją twórczość literacką. Gminna Biblioteka Publiczna przygotowała natomiast „Uśmiechnięte Miasteczko”, czyli kącik aktywizacyjny dla dzieci.

Zawody w strzelaniu z łuku

Na polanie przygotowano również stanowisko, gdzie odbyły się zawody łucznicze. W kategorii dziewcząt zwyciężyła Julia Lachowicz, w kategorii chłopców Karol Giecewicz. Festyn zakończył Koncert Miejskiej Młodzieżowej Orkiestry Dętej.

Organizacja festynu - Urząd Miejski w Gogolinie i Instytut Naukowo – Badawczy ks. S. Kneippa w Kamieniu Śl. przy współpracy z Gminnym Ośrodkiem Zdrowia, Gminną Biblioteką Publiczną, prowadzenie festynu - Jerzy Kłeczek. Organizacja Gogolińskiego Rajdu Rowerowego - Piotr Giecewicz. Projekt „Zielone Serce Gminy Gogolin” jest współfinansowany z środków Międzynarodowego Funduszu Wyszehradzkiego.

15 lat realizacji Programu Odnowa Wsi w Gminie Gogolin. Konferencja jubileuszowa.

W 1998 r. w Gminie Gogolin podjęto pierwsze działania na rzecz poprawy warunków życia na wsi oraz rozwoju i odnowienia wizerunku sołectw i dzielnic. Działania doskonale wpisały się w Program Odnowa Wsi, który od lat z powodzeniem realizowany jest w krajach niemieckojęzycznych. Gmina Gogolin należąca do niewielkiej grupy pionierów, może pochwalić się sporymi osiągnięciami w tym zakresie.

Właśnie o zrealizowanych projektach i ich wartości rozmawiano podczas konferencji podsumowującej w Kamieniu Śl. (25.10.2013r.). Uczestniczyli w niej byli i obecni przedstawiciele samorządu, sołtysi, którzy pełnili swoje funkcje w minionym piętnastolecu, duchowni, dyrektorzy jednostek organizacyjnych gminy, prezesi organizacji działających na terenie sołectw i dzielnic, lokalni twórcy i przedstawiciele środowisk biznesowych. Wśród gości był również Wojewoda Opolski Ryszard Wilczyński oraz Dyrektor Instytutu Naukowo – Badawczego ks. S. Kneippa w Kamieniu Śl. ks. Albert Glaeser.

W programie nie zabrakło podziękowań dla liderów i mieszkańców. W szczególnych słowach, Burmistrz Gogolina Joachim Wojtala dziękował Wojewodzie Opolskiemu, Marszałkowi Województwa Opolskiego oraz pracownikom Departamentu Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Dyrektorowi Instytutu Naukowo – Badawczego ks. S. Kneippa oraz Przewodniczącemu Rady Miejskiej w Gogolinie, którzy sukcesywnie wspierali realizację zadań podejmowanych w ramach POW. Okolicznościowe podziękowania otrzymali również sołtysi i przewodniczący zarządów dzielnic: „...dziękujemy serdecznie za to, że Mieszkańcy tak chętnie włączyli się w Program Odnowa Wsi. Pozwoliło to nie tylko na zachowanie bogatego dziedzictwa kulturowego naszych wsi, ale również na zbudowanie olbrzymiego kapitału doświadczenia, które będzie owocować w kolejnych latach. To, co stworzyliście zasługuje na najwyższą pochwałę”.

Odnaczenia

Podczas konferencji odbyła się również uroczystość wręczenia odznaczeń państwowych. Medale za Długoletnią Służbę lekarzom, fizjoterapeutom i pielęgniarkom wręczył Wojewoda Opolski Ryszard Wilczyński.

Wystąpienia

Bardzo ważną częścią konferencji była część referatowa. Wygłoszono trzy referaty dotyczące realizacji Programu Odnowa Wsi. Gminny koordynator POW Krzysztof Reinert przedstawił referat pt. „Rys historyczny 15 – lecia Programu Odnowa Wsi w Gminie Gogolin”, burmistrz Joachim Wojtala omówił „Perspektywy rozwoju Programu Odnowa Wsi w gminie Gogolin”, a wojewoda Ryszard Wilczyński podsumował zagadnienia związane z Odnową Wsi w województwie opolskim. Wojewoda wysoko ocenił również dokonania samorządu Gminy Gogolin, który skutecznie wspiera realizację podejmowanych inicjatyw, podziękował również za zaangażowanie liderom i mieszkańcom.

Porozumienie

Podczas konferencji podpisano również „Porozumienie na Rzecz Lokalnego Partnerstwa”, którego celem jest „współdziałanie na rzecz rozwoju społeczności lokalnej Gminy Gogolin”. Stronami Porozumienia jest Gmina Gogolin, sołectwa, dzielnice i stowarzyszenia działające na terenie sołectw i dzielnic.

Jubileusz

Z okazji 30 – lecia działalności Zespołu Folklorystycznego „Echo” z Kamienia Śl. Burmistrz Gogolina wręczył członkom okolicznościowy „gawerton” z życzeniami dziękując jednocześnie za pielęgnowanie lokalnych tradycji muzycznych oraz promocję Kamienia Śl. i Gminy Gogolin. Zespół wystąpił w krótkim programie artystycznym prezentując śląskie pieśni ludowe oraz autorskie monologi i piosenki.

Wystawa

Z okazji konferencji, przygotowano publikację „Odnowa Wsi kluczem do sukcesu w Gminie Gogolin”, wystawę ilustrującą 15 lat działań w ramach Programu Odnowa Wsi oraz wystawę publikacji wydanych przez Urząd Miejski w Gogolinie i współpracujące z nim jednostki. Sołectwa i dzielnice prezentowały także swoje kroniki.

Gmina Gogolin w konkursie o Europejską Nagrodę Odnowy Wsi.

Zarząd Województwa Opolskiego doceniając zaangażowanie i kreatywność lokalnych społeczności oraz dokonania w zakresie realizacji projektów poprawiających jakość życia na obszarach wiejskich podjęł decyzję o wytypowaniu Gminy Gogolin do uczestnictwa w konkursie o Europejską Nagrodę Odnowy Wsi.

Europejskie Stowarzyszenie Rozwoju Obszarów Wiejskich i Odnowy Wsi ARGE organizuje w 2014 r. XIII edycję konkursu o Europejską Nagrodę Odnowy Wsi. Celem konkursu jest wyróżnienie, uwzględniając uwarunkowania ekonomiczne i kulturowe, szczególnie wartościowych i wzorcowych procesów rozwoju i odnowy na obszarach wiejskich. Głównym kryterium konkursu jest ocena jakości podejmowanych działań na rzecz wzmacniania obszarów wiejskich pod kątem ich dostosowania do przyszłych wyzwań oraz podnoszenia jakości życia mieszkańców wsi.

Motto konkursu XIII edycji „Lepiej żyć” ma być z jednej strony sygnałem, że idea „szybciej, wyżej, dalej” już rzadko jest receptą na sukces wiejskiej wspólnoty, stąd nacisk powinien być położony w mniejszym stopniu na ilościową, a bardziej na jakościową poprawę życia na obszarach wiejskich. Z drugiej zaś strony, motto wskazuje wyraźnie, że ocenie poddawany będzie rezultat działań, które osiągnięto dzięki procesom rozwojowym.

Udział w konkursie współfinansowany jest ze środków Unii Europejskiej, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich w ramach Schematu III Pomo- cy Technicznej Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013. Instytucja Zarządzająca PROW na lata 2007-2013: Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Konkurs stanowi realizację Planu działania Sekretariatu Regionalnego Krajowej Sieci Obszarów Wiejskich Województwa Opolskiego na lata 2012-2013.

Partnerskie porozumienie

„Porozumienie na Rzecz Lokalnego Partnerstwa” wyznacza nową formę współpracy mającą na celu rozwój gminnej społeczności. Porozumienie zawarła Gmina Gogolin, sołectwa, dzielnice i stowarzyszenia.

Partnerzy Porozumienia deklarują „chęć współdziałania na rzecz rozwoju społeczności lokalnej Gminy Gogolin”, określają również dziesięć celów szczegółowych, które zamierzają zrealizować. Porozumienie określa zasady partnerstwa, jego organizację oraz procedury powoływania i odwoływania partnerów. Porozumienie zostało podpisane 25 października 2013 r. w Kamieniu Śl. podczas Konferencji z okazji 15 – lecia Programu Odnowa Wsi w Gminie Gogolin. Porozumienie podpisały 23 osoby: Burmistrz Gogolina, sołtysi, przewodniczący zarządów dzielnic oraz prezesi stowarzyszeń działających na terenie sołectw i dzielnic. Partnerstwo nie posiada osobowości prawnej, jest ciałem społecznym i działa na zasadzie dobrowolności. Jest organizacją apolityczną, otwartą dla wszystkich, którzy deklarują gotowość działania zgodnie z przyjętymi celami.

„Porozumienie na Rzecz Lokalnego Partnerstwa” stanowi pomoc w działaniach zorientowanych na skuteczną realizację zadań. Tworzenie „zespołów zadaniowych” w celu realizacji określonych przedsięwzięć umożliwia większą elastyczność i efektywność działania, uczy także współodpowiedzialności.

Gogolin

*Wystrojony w Nowe,
Spogląda spokojnie w oczy pokoleń.
Jak pięknieją twarze domów,
malowane regionalnym wzorem.
Jak rozkwita polny mak,
przy wapiennych historiach,
wypalonych w piecach.
Piękna ona w gwarnym śpiewie
Poszła Karolina do Gogolina...
Szumem zjawiskowych fontann słowa niesie,
a Karliczek za nią...*

Bożena Ciupa - Krewska

*Wydział Rozwoju Gospodarczego
i Promocji Urzędu Miejskiego
w Gogolinie*